

Dizajn i analiza algoritama

Lekcija 6

leto 2019/2020

Prof. dr Branimir M. Trenkić

Asimptotska notacija

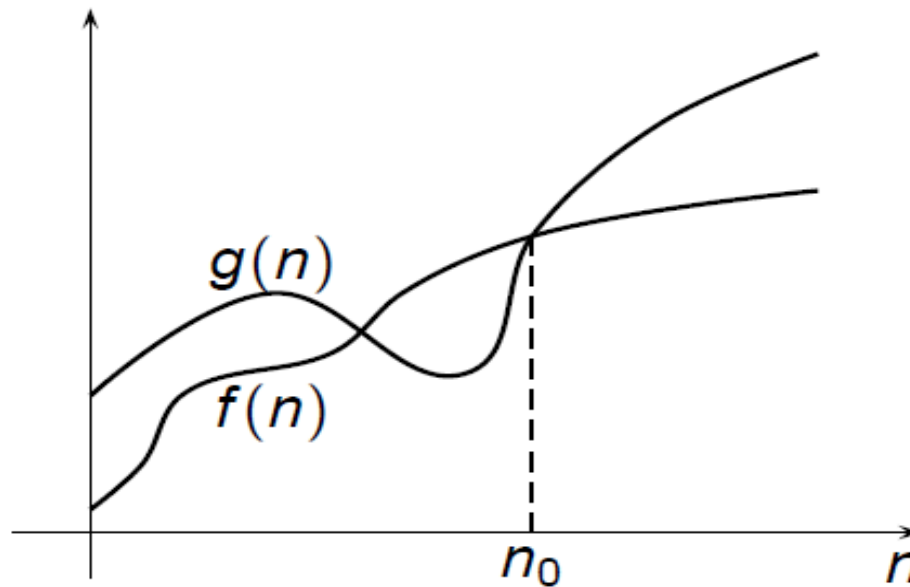
- Asimptotska notacija omogućava upravo da se na **precizan način** uvede relativni poredak za funkcije
- Notacija ima **četiri oblika**:
  - **O -zapis** (veliko **o**)
  - **Ω -zapis** (veliko **ω**)
  - **Θ -zapis** (veliko **θ**)
  - **o -zapis** (malo **o**)
- U praksi se najčešće koristi **O -zapis**

Asimptotska notacija

Asimptotska notacija	Intuitivno značenje
$f(n) = O(g(n))$	$f \leq g$
$f(n) = \Omega(g(n))$	$f \geq g$
$f(n) = \Theta(g(n))$	$f \approx g$
$f(n) = o(g(n))$	$f \ll g$

O-zapis

- **Definicija**. Za dve nenegativne funkcije ***f*** i ***g***
 $f(n) = O(g(n))$ ako $\exists c, n_0, \forall n \geq n_0, f(n) \leq c \cdot g(n)$

O-zapis označava da funkcija **$g(n)$** predstavlja **asimptotsku gornju granicu** za funkciju **$f(n)$**

O-zapis

- **Interpretacija** u kontekstu vremena izvršavanja algoritma
- Neka funkcija $T(n)$ predstavlja – **vreme izvršavanja nekog algoritma**
- Neka je $g(n) = n^2$
- Ukoliko uspemo **da pokažemo** da je $T(n) = O(g(n))$
- pokazali smo zapravo (zanemarujući konstante)
da je **vreme izvršavanja algoritma** sigurno **ograničeno kvadratnom funkcijom**
- O-zapisom se dobija samo **gornja granica vremena izvršavanja**

O-zapis

- Kako pokazati da je $T(n) = O(g(n))$?

ili, uopšteno

- **Kako naći dominirajuću funkciju ($g(n)$) za dato $T(n)$?**

Dva načina:

A. Možemo **koristiti formalnu definiciju O-zapisa**

- Postupak ubrzati korišćenjem **opštih osobina O-zapisa**

B. Primena **pravila limesa**

O-zapis

- **Korišćenje formalne definicije O-zapisa**
- Dakle, **treba naći** konkretne vrednosti za **$c > 0$** i **n_0** takve da zadovoljavaju relaciju:
$$T(n) \leq cg(n) \text{ za svako } n \geq n_0$$

O-zapis

- Kako pokazati da je $T(n) = O(g(n))$?

Primer: za *bubble-sort* $T(n) = n^2 - n + 1$

$$n^2 - n + 1 \leq n^2 + 1 \leq n^2 + n^2 = 2n^2$$

$$\Rightarrow n^2 - n + 1 \leq 2n^2$$

$$\Rightarrow T(n) = O(n^2), n_0 = 1, c = 2$$

O-zapis

Ili ***uopšteno***:

Tvrdnja:

Izrazi manjeg reda u ***polinomskom zbiru*** nisu važni
ili,

Ako se funkcija vremena izvršavanja algoritma može predstaviti u obliku polinomskog zbira,

$$T(n) = a_k n^k + a_{k-1} n^{k-1} + \dots + a_1 n + a_0$$

tada je,

$$T(n) = O(n^k)$$

O-zapis

Dokaz:

Neka je $n_0 = 1$ i c je **zbir** svih **pozitivnih** koeficijenata $a_0, a_1, \dots, a_k$ za svako $i \leq k$ i $n \geq 1$

$$T(n) = \sum_{i=0}^k a_i n^i = \sum_{a_i > 0} a_i n^i + \sum_{a_i < 0} a_i n^i \leq \sum_{a_i > 0} a_i n^i \leq \sum_{a_i > 0} a_i n^k = n^k \sum_{a_i > 0} a_i = cn^k$$

$\Rightarrow$

$$T(n) = O(n^k)$$

**Svako n^i zamenimo sa n^k
 n^k – najveći stepen**

O-zapis

- **Praktični postupak dobijanja dominirajuće funkcije** može se znatno ubrzati ukoliko se iskoriste **opšte osobine O-zapisa**:

1. Dominantni term je najvažniji

- Ako je $T(n) = f(n) + g(n)$ i $g(n) = O(f(n))$
 $\Rightarrow T(n) = O(f(n))$

$f(n)$ je dominirajuća u odnosu na $g(n)$

Na primer: $n^2 - n + 1 = O(n^2)$

O-zapis

2. Konstantni faktori nisu važni

- Dakle, važi $T(n) = O(cT(n))$ za svaku pozitivnu konstantu $c > 0$

Na primer: $2n^2 = O(n^2)$

O-zapis

- Takođe važe i **sledeća svojstva**:
  - ▶ Pravilo zbira:
$$O(f(n) + g(n)) = O(f(n)) + O(g(n))$$
  - ▶ Pravilo proizvoda:
$$O(f(n) \cdot g(n)) = O(f(n)) \cdot O(g(n))$$
  - ▶ Pravilo tranzitivnosti:
$$T(n) = O(f(n)), f(n) = O(g(n)) \Rightarrow$$

$$T(n) = O(g(n))$$

O-zapis - Primeri

Primer.

$$T(n) = 3n + 17 \log n$$

$$\begin{aligned} T(n) &= O(n) + O(\log n) \\ &= O(n) \end{aligned}$$

$$\log(n) = O(n)$$

1. Zanemarivanje konstanti
2. Pravilo o dominantnom členu

Primer.

$$T(n) = 2n + 6n^2$$

$$\begin{aligned} T(n) &= O(n) + O(n^2) \\ &= O(n^2) \end{aligned}$$

$$n = O(n^2)$$

1. Zanemarivanje konstanti
2. Pravilo o dominantnom členu

O-zapis - Primeri

Ili u opštem slučaju:

$$T(n) = T_1(n) + T_2(n),$$

$$T_1(n) = O(f(n)), T_2(n) = O(g(n)) \text{ i } g(n) = O(f(n))$$

$$T(n) = ?$$

Postoje konstante $n_1, n_2, n_3, c_1, c_2, c_3$

- (i) ako $n \geq n_1$, tada $T_1(n) \leq c_1 f(n)$;
- (ii) ako $n \geq n_2$, tada $T_2(n) \leq c_2 g(n)$;
- (iii) ako $n \geq n_3$, tada $g(n) \leq c_3 f(n)$.

O-zapis - Primeri

Neka je $n_0 = \max\{n_1, n_2, n_3\}$

(i), (ii) i (iii) važi za $n \geq n_0$.

$$\begin{aligned}T(n) &= T_1(n) + T_2(n) \\ &\leq c_1 f(n) + c_2 g(n) \\ &\leq c_1 f(n) + c_2 c_3 f(n) \\ &= (c_1 + c_2 c_3) f(n) \\ &= c f(n).\end{aligned}$$

$$T(n) = O(f(n)).$$

Ostale notacije - Definicije

▶ Veliko-Omega

$$f(n) = \Omega(g(n)) \text{ ako } \exists c, n_0, \forall n \geq n_0, f(n) \geq c \cdot g(n)$$

▶ Veliko-Teta

$$f(n) = \Theta(g(n)) \text{ ako } f(n) = O(g(n)), f(n) = \Omega(g(n))$$

▶ Malo-o

$$f(n) = o(g(n)) \text{ ako } \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{f(n)}{g(n)} = 0$$

Asimptotska notacija

- **Ne mora** se uvek **polaziti od formalne definicije** kako bi se pokazalo da data funkcija zadovoljava neku **asimptotsku granicu**
- Postoji **drugi način** – pomoću graničnih vrednosti **Teorema (Pravilo limesa)**:

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{f(n)}{g(n)} = c > 0 \Rightarrow f(n) = \Theta(g(n))$$

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{f(n)}{g(n)} = c \geq 0 \Rightarrow f(n) = O(g(n))$$

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{f(n)}{g(n)} \neq 0 \Rightarrow f(n) = \Omega(g(n))$$

Asimptotska notacija

- **Pravilo limesa**
- Skoro uvek **lakše primeniti** nego **formalnu definiciju**
- Može se primenjivati **u skoro svim** praktičnim **primerima** funkcija vremena izvršavanja
- Izuzeci su **funkcije koje nemaju graničnu vrednost** (na primer, $f(n) = n^{\sin n}$)

NZD problem

- Ovaj problem smo **već rešavali** na nivou **dizajna algoritma**
- Došli smo do **algoritma** (mada **neefikasnog**) koji rešava ovaj problem – **$\text{gcd}(x, y)$**
- Ostali smo dužni **analize vremena izvršavanja ovog algoritma** – kako bi ga uporedili sa efikasnijim algoritmom (***Euklidov algoritam***)

NZD problem

Analiza vremena izvršavanja gcd algoritma

- Proporcionalno broju iteracija while petlje
- Ostele naredbe za **konstantno** vreme
- **Broj iteracija?**
  - **Zavisi** od ulaznih brojeva **x i y**
  - Najbolji slučaj: **$x = y$** , **broj iteracija = 0**
  - Ako je $x \neq y$, **broj iteracija = $\min(x,y) - 1$**
  - Najgori slučaj: **x i y se razlikuju za 1**

```
// Ulaz: pozitivni celi brojevi x i y
// Izlaz: nzd(x,y)
algorithm gcd(x, y)

    d = min{x,y};
    while ((x % d != 0) || (y % d != 0)) do
        d = d - 1;

    return d;
```

- **Zaključak**: vreme izvršavanja algoritma **gcd** je **proporcionalno (linearno)** manjem od dva broja

NZD problem

- **Ključno pitanje:** Da li to znači da je ovaj algoritam **brz**?
- Odgovor je **negativan!**
- Ova kontroverza proističe iz **ključnog pitanja za analizu** aritmetičkih algoritama:
  - **Šta je veličina ulaza za ovaj algoritam?**
- Kako smo do sada shvatali veličinu ulaza nekog algoritma – odgovor je 2!
- **Zaključak:** **pogrešno shvatanje** veličine ulaza za algoritme ovoga tipa

NZD problem

- Činjenica koju **ne smemo zanemariti**:
- Ako algoritam **gcd** primenimo na brojeve x i y koji imaju **preko 200 cifara** – **ne možemo očekivati** da se **osnovne aritmetičke operacije** nad njima mogu izvršiti za **jednu vremensku jedinicu**

NZD problem

- U **gcd** algoritmu to su operacije:
  - **Dodele**
  - **Računanja po modulu**
  - **Oduzimanja**

```
// Ulaz:  pozitivni celi brojevi x i y
// Izlaz: nzd(x,y)
algorithm gcd(x, y)

    d = min{x,y};
    while ((x % d != 0) || (y % d != 0)) do
        d = d - 1;

    return d;
```

- **Vreme izvršavanja algoritama** koji realizuju ove operacije **zavisi od broja cifara** operanada

NZD problem

- Možemo zaključiti:
- **Prava mera veličine ulaza** aritmetičkih algoritama **jednaka je zbiru broja cifara** (tačnije, ***broja bitova*** u binarnom zapisu)
- Sam broj ulaznih parametara nije dobra mera
  - Broj ulaznih podataka je konstantan (2) – što navodi na zaključak da je vreme izvršavanja isto bez obzira koje brojeve naveli kao ulazne
  - To je pogrešan zaključak – jer smo ***zanemarili složenost operacija nad velikim brojevima***

NZD problem

- Primenimo ovaj pristup u ***analizi gcd algoritma***
- n_1 – broj bitova binarnog zapisa broja x
- n_2 – broj bitova binarnog zapisa broja y
- Mera veličine ulaza - $n = n_1 + n_2$

- Sada, zavisno od ove prave mere veličine ulaza za algoritam gcd – ***možemo oceniti*** njegovo ***vreme izvršavanja*** u najgorem slučaju

NZD problem

- Račun baziramo na pravilu:

broj bitova binarnog zapisa svakog pozitivnog celog

broja $a = \lfloor \log a \rfloor + 1$

Prema tome, broj bitova: $n_1 \approx \log x$ i $n_2 \approx \log y$

ili

$$x \approx 2^{n_1} \text{ i } y \approx 2^{n_2}$$

U najgorem slučaju, $y = x - 1 \Rightarrow n_1 \approx n_2 \approx n/2$

NZD problem

- Kako je **vreme izvršavanja** ($T(n)$) **proporcionalno vrednosti manjeg** od dva ulazna broja

– Ako zanemarimo složenost izvršavanja aritmetičkih operacija

$$T(n) = \Omega(y) = \Omega(2^{n_2}) = \Omega\left(2^{n/2}\right)$$

- To pokazuje da se **algoritam izvršava za eksponencijalno vreme** i time **beskoristan** u slučaju velikih brojeva od 100-200 cifara (što je slučaj npr. u kriptografiji)

Euklidov algoritam

- **Teorema** (**Euklid**). Ako su x i y pozitivni celi brojevi takvi da je $x \geq y$, onda je

$$nzd(x, y) = nzd(y, x \% y)$$

- **Posledica**: **svaki pozitivan ceo broj deli 0 bez ostatka**, t.j.

$$nzd(x, 0) = x$$

- **NZD dva broja** se lako može dobiti **uzastopnim ponavljanjem jednakosti iz Euklidove teoreme**

Euklidov algoritam

- Primeri

$$\text{nzd}(x, y) = \text{nzd}(y, x \% y)$$

$$\text{nzd}(1055, 15) = \text{nzd}(15, 5) = \text{nzd}(5, 0) = 5$$

$$\text{nzd}(400, 24) = \text{nzd}(24, 16) = \text{nzd}(16, 8) = \text{nzd}(8, 0) = 8$$

$$\text{nzd}(34, 17) = \text{nzd}(17, 0) = 17$$

Euklidov postupak – dati **par brojeva** se **transformiše** u niz parova

- **Prvi broj** u paru – **jednak drugom** u prethodnom paru
- **Drugi broj** u paru – **jednak ostatku deljenja** prvog sa drugim iz prethodnog para

$$(x_0, y_0) \rightarrow (x_1, y_1) \rightarrow (x_2, y_2) \rightarrow \dots \rightarrow (x_m, y_m) \rightarrow (x_{m+1} = \text{nzd}(x, y), y_{m+1} = 0)$$

Euklidov algoritam

- Algoritam (*iterativno* rešenje)

```
// Ulaz:  celi brojevi x i y takvi da  $x \geq y > 0$ 
```

```
// Izlaz:  nzd(x,y)
```

```
algorithm euclid1(x, y)
```

```
    while (y > 0) do
```

```
        z = x % y;
```

```
        x = y;
```

```
        y = z;
```

```
    return x;
```

$$T(n) = O(n^3)$$

Euklidov algoritam

- Analiza vremena izvršavanja Euklidovog algoritma

- **Lema.** Ako je $x \geq y > 0$, onda je $x \% y < x/2$

$$(x_0, y_0) \rightarrow (x_1, y_1) \rightarrow (x_2, y_2) \rightarrow \dots \rightarrow (x_m, y_m) \rightarrow (x_{m+1} = \text{nzd}(x, y), y_{m+1} = 0)$$

- (x_i, y_i) – par brojeva (promenljive x i y u **while** petlji) **nakon i -te iteracije**
- m - **ukupan broj iteracija while petlje**

Euklidov algoritam

- Analiza vremena izvršavanja Euklidovog algoritma

- Nakon **prve iteracije**, $x_1 = y_0$ i $y_1 = x_0 \% y_0$, na osnovu Leme:

$$x_1 \cdot y_1 = y_0 \cdot (x_0 \% y_0) < x_0 \cdot y_0 / 2$$

- Nakon **druge iteracije**, $x_2 = y_1$ i $y_2 = x_1 \% y_1$, na osnovu Leme:

$$x_2 \cdot y_2 = y_1 \cdot (x_1 \% y_1) < x_1 \cdot y_1 / 2 < x_0 \cdot y_0 / 2^2$$

$$x_m \cdot y_m = y_{m-1} \cdot (x_{m-1} \% y_{m-1}) < x_{m-1} \cdot y_{m-1} / 2 < x_0 \cdot y_0 / 2^m$$

Euklidov algoritam

- Analiza vremena izvršavanja Euklidovog algoritma

- Pored toga, $x_m \cdot y_m \geq 1$

$$x_m \cdot y_m = x_{m-1} \cdot (x_{m-1} \% y_{m-1}) < x_{m-1} \cdot y_{m-1} / 2 < x_0 \cdot y_0 / 2^m$$

Ako spojimo ove dve nejednakosti - $xy/2^m > 1$

$$m < \log xy = \log x + \log y < n_1 + n_2 = n$$

Broj iteracija: $m = O(n)$

Operacija izračunavanja ostatka (“najskuplja

operacija”) = $O(n^2) \Rightarrow T(n) = O(n)O(n^2) = O(n^3)$